

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Jaroslavy Miketové a Mgr. Petra Tajduse o odvolání obžalovaného: N [REDACTED] M [REDACTED] narozený 14. 3. 1984, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 9. 2020, č. j. 1 T 79/2020-435,

takto:

1.

Z podnětu odvolání obžalovaného N [REDACTED] M [REDACTED] se podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d), odstavec 2 trestního řádu a podle § 261 trestního řádu v napadeném rozsudku **ruší** výrok o vině pod bodem II. v celém rozsahu a výrok o trestu ohledně obžalovaného N [REDACTED] M [REDACTED] odsouzené B [REDACTED] P [REDACTED]

2.

Za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu se **nově rozhoduje** takto:

Obžalovaný N [REDACTED] M [REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Plzeň,

je vinen,

že

dne 17. 3. 2020 v 01.25 hodin po předchozím užití pervitinu řídil motorové vozidlo [REDACTED] [REDACTED] Z [REDACTED] majitele B [REDACTED] M [REDACTED] a to nejméně ve Frýdku-Místku na ulici Slezská, kdy byl poblíž domu č. [REDACTED] stavěn a kontrolován hlídkou policie, přičemž se dobrovolně podrobil lékařskému vyšetření, na základě kterého mu byla v krvi zjištěna koncentrace metamfetaminu ve výši nejméně 417 ng/ml a amfetaminu ve výši nejméně 33 ng/ml, v důsledku čehož byl obžalovaný ve stavu intoxikace touto látkou, byly u něj narušeny schopnosti racionálně vnímat realitu, adekvátně reagovat na situace a koordinovat tak své chování, tedy se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost řídit bezpečně motorové vozidlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, jinou činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

tím spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku,

a při nezměněném výroku pod bodem I. napadeného rozsudku se nově odsuzují:

obžalovaný N [REDAKCE] M [REDAKCE]

podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v **trvání 2 (dvou) roků a 9 (devíti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Obžalovaná B [REDAKCE] P [REDAKCE], narozená [REDAKCE]

podle § 216 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 1 (jednoho) roku a 9 (devíti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

3.

Podle § 257 odstavec 1 písmeno b) a § 222 odstavec 2 trestního řádu se trestní věc proti obžalovaným:

N [REDAKCE] M [REDAKCE] narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] adresa pro doručování [REDAKCE] toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Plzeň a

B [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] v [REDAKCE] nezaměstnaná, trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] adresa pro doručování [REDAKCE] toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Světlá nad Sázavou,

kteří jsou stíháni pro skutek, že

dne 17. 3. 2020 v 01.25 hodin se bezdůvodně projížděli v osobním motorovém vozidle ve Frýdku-Místku po ulici Slezské a byli kontrolováni policejní hlídkou, ačkoli byl v dané době zakázán volný pohyb osob na území České republiky s výjimkou cest do zaměstnání, zdravotnických zařízení a dalších nezbytných přesunů osob, a to usnesením vlády ČR ze dne 15. 3. 2020 č. 215 s účinností ode dne 16. 3. 2020 do 24. 3. 2020,

postupuje Magistrátu města Frýdek-Místek, neboť nejde o trestný čin, avšak žalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Bruntále v hlavním líčení dne 2. 9. 2020 ve věci sp. zn. 1 T 79/2020 uznal obžalovaného N [REDAKCE] M [REDAKCE] v bodě 1. vinným zločinem krádeže podle § 205 odstavec 1

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

písmeno a), odstavec 2, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku a v bodě 2. jednak přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázáno podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jednak přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, a obžalovanou B. P. vinnou v bodě 1. zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku a v bodě 2. přečinem maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Za výše uvedenou trestnou činnost okresní soud obžalovaného N. M. podle § 205 odstavec 4 a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku odsoudil k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a obžalovanou B. P. podle § 216 odstavec 3 a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, a současně podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku oba obžalované zařadil pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Dále podle § 229 odstavec 1 trestního řádu poškozeného B. M. okresní soud odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti rozsudku včas a řádně podal odvolání obžalovaný N. M. které zaměřil proti výrookům o vině i trestu. Ve vztahu k bodu 1. obžalovaný napadá nesprávné skutkové a právní závěry okresního soudu. Obžalovaný od počátku doznává, že řídil cizí motorové vozidlo, avšak nevěděl nic o vyhlášení nouzového stavu na území ČR. Osobní poměry obžalovaného i jeho družky B. P. byly takové, že po dobu několika měsíců žili jako bezdomovci, žili v garáži bez elektrické energie, tedy bez možnosti TV vysílání či rádia, se svým specifickým způsobem života a zaměřením. Navíc oba obžalovaní byli od ranních hodin dne 13. 3. 2020 na pohybu, nejprve na cestě do Olomouce a posléze v situaci krajního vyčerpání se pohybovali v okrese Olomouc a nakonec v okrese Bruntál, kde v situaci naprosto vyčerpání B. P. došlo k odcizení motorového vozidla majitele B. M. V této době však nevěděl a nebyl sto zjistit, že byl vyhlášen nouzový stav. Tato obhajoba je potvrzována též výpověďmi svědků Z. M. a M. M. Proto obžalovanému nelze přičítat ani nedbalostní zavinění, neboť nevěděl, že byl vládou ČR vyhlášen nouzový stav na území ČR, vzhledem k okolnostem o vyhlášení nouzového stavu vědět nemusel a nemohl. Ve vztahu ke skutku 2. napadeného rozsudku obžalovaný vytýká nesprávnou kvalifikaci skutku též jako přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť má za to, že vytýkané jednání může být právně kvalifikováno pouze jako přestupek podle § 34 odstavec 1 písmeno c) zákona č. 240/2000 Sb., krizového zákona. Přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání se podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku se týká pouze individuálních správních aktů, kterými se zakládají, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby (usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 994/2017, totožně též komentář Trestní zákoník C. H. Beck, str. 3187). Usnesení vlády ČR ze dne 15. 3. 2020 č. 215 je svou povahou normativní právní akt působící na území ČR vůči všem obyvatelům a nezakládá práva a povinnosti jmenovitě určeným osobám. Právní kvalifikaci proto obžalovaný považuje za chybnou. Obžalovaný rovněž napadá výrok o trestu, který má za nepřiměřeně přísný. Nepřiměřenost trest vyplývá zejména z okolnosti, že v jiném předcházejícím řízení mu byl uložen citelný trest odnětí svobody v délce 42 měsíců a nyní uložený trest 3 roků pak v souhrnu zakládá nepřiměřenou přísnost. Lze důvodně očekávat i uložení dalšího trestu, a to v řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti. Dále poukazuje na to, že se k trestné činnosti od počátku řízení doznal a s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval. Závěrem navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě napadený rozsudek zrušil podle § 258 odstavec 1 písmena c, d, e) trestního řádu a v bodě 1. jej uznal vinným toliko přečinem krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku a v bodě 2. vypustil právní kvalifikaci skutku jako přečinu maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a v návaznosti na změnu právní kvalifikace mu uložil mírnější trest podle kritérií stanovených v § 39 odstavec 4 trestního zákoníku.

3. Z podnětu odvolání Krajský soud v Ostravě jako nadřízený soud podle § 254 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné.
4. Po přezkoumání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádné vady, které by měly za následek porušení práv na obhajobu obžalovaného nebo porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, neboť okresní soud provedl v hlavním líčení důkazy v souladu s trestním řádem a v rozsahu, který mu umožňoval bez pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odstavec 5 trestního řádu).
5. Po přezkoumání výroku o vině pod bodem 1. napadeného rozsudku krajský soud konstatuje, že odvolací námitky obžalovaného směřují proti hodnocení důkazů okresním soudem. K tomu krajský soud uvádí, že okresní soud je podle § 2 odstavec 6 trestního řádu oprávněn hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a není vázán skutkovými a právními závěry účastníků trestního řízení. Okresní soud v odůvodnění uvedl konkrétní důkazy, ze kterých vycházel a jak tyto důkazy hodnotil, čímž splnil povinnost uloženou v § 125 trestního řádu, a krajský soud v hodnocení důkazů okresním soudem neshledal žádné logické rozpory či nedostatky ani neúplnost, které by mohl hodnocení okresního soudu vytknout, a je proto podle § 263 odstavec 7 věta druhá trestního řádu vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně, když sám žádné dokazování neprováděl. Krajský soud považuje závěr okresního soudu o vině obžalovaného N. M. za správný a zákonný a v plném rozsahu odůvodněný, a proto na odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Vzhledem k úplné a přesvědčivé a vnitřně konzistentní argumentaci okresního soudu lze na odůvodnění rozsudku okresního soudu odkázat, aniž by krajský soud jednotlivé argumenty a hodnocení opakoval, jak to umožňuje ustálená judikatura, podle které se odvolací soud při zamítnutí odvolání principu může omezit na převzetí odůvodnění soudu I. stupně.
6. Protiprávní jednání obžalovaného N. M. bylo správně okresním soudem kvalifikováno v bodě 1. jako zločin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný naplnil všechny znaky tohoto zločinu jak po objektivní, tak subjektivní stránce. Obžalovaný ve svém odvolání namítal, že nevěděl ani vzhledem ke svým osobním poměrům nemohl vědět, že na území ČR byl vládou vyhlášen nouzový stav. Tvrdí, že byl v podstatě bezdomovec, bydlel v garáži bez elektrické energie, pohyboval se bezcílně, a tudíž o vyhlášení nouzového stavu vědět nemusel a nemohl. Krajský soud této obhajobě obžalovaného neuvěřil, neboť, jak vyplývá z výpovědi svědkyně M. M. obžalovaný sice žil nejen v garáži ale i v hospodářské budově, a v hospodářské budově bylo zatopeno a bylo tam světlo, elektřina. Není tedy pravdou, že nemohl mít kontakt s okolním světem, když u něj byl nalezen telefon včetně nabíječky a mohl poslouchat i rádio. Tato svědkyně také uvedla, že obžalovaný spolu s B. u ní byli 12. 3. 2020 a taky jí na druhý den zavezli do prodejny Albert v Havířově-Šumbarku. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaní se již dne 12. 3. 2020 pohybovali ve městě, byli v kontaktu s jinou osobou, přičemž vyhlášení nouzového stavu bylo široce medializováno. Krajský soud také přihlédl k tomu, že obžalovaný M. spolu s B. byli následující den v obchodním domě, kde již byli zákazníci upozorňováni na vyhlášení nouzového stavu, neboť ten mj. přinesl v rámci přijetí krizových opatření omezení obchodního prodeje vč. přítomnosti veřejnosti v některých provozovnách. V této souvislosti krajský soud poukazuje na výpověď obžalované B. P. která uvedla, že měli rádio a poslouchali hudbu. Vzhledem k tomu, že poslouchali hudbu, a i v rozhlasových stanicích zaměřených na hudbu jsou vysílány krátké zprávy a vzhledem k tomu, že měli přístup k elektřině, je nepochybné, že mohli vyslechnout informaci o vyhlášení nouzového stavu. K tomu, aby obžalovaný odpovídal za spáchání činu za stavu jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, postačí jeho nedbalost, a to i tzv. nevědomá nedbalost podle § 16 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení je trestný čin spáchán z nedbalosti, jestliže obžalovaný nevěděl, že svým

jednáním může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ač o tom vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Krajský soud konstatuje, že obžalovaný vzhledem k omezením, jež byla vyhlášena, vzhledem k tomu, že se pohyboval ve městě, na nádraží i v prostoru obchodu a poslouchal rádio a vzhledem k tomu, že netrpí žádnou duševní poruchou nebo chorobou, mohl zaznamenat „že se něco děje“ a mohl se blíže o situaci zajímat. To, že tak neučinil, znamená, že se uplatní zásada, neznalost zákona neomlouvá. Krajský soud proto dospěl k závěru, že obžalovaný skutek pod bodem 1. spáchal ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě ve formě nevědomé nedbalosti podle § 16 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku.

7. Krajský soud konstatuje, že po přezkoumání výroku o vině pod bodem 2. napadeného rozsudku dospěl k závěru, že okresní soud nesprávně tento skutek u obžalovaných N [redacted] M [redacted] a B [redacted] P [redacted] kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když právní kvalifikaci podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku nepřezkoumával, neboť obžalovaný proti této části skutku odvolání nepodal a nikterak toto jednání nezpochybnuje. Sporná není ani skutečnost, že obžalovaní N [redacted] M [redacted] B [redacted] P [redacted] se dne 17. 3. 2020 v 01.25 hod. pohybovali v osobním automobilu po Frýdku-Místku, ačkoliv byl v dané době zakázán volný pohyb osob na území ČR s výjimkou cest do zaměstnání, zdravotnických zařízení a další nezbytný přesun osob usnesením vlády ČR. Krajský soud souhlasí s obhajobou obžalovaného, že trestněprávní ochrana je poskytována zejména řádnému výkonu rozhodnutí, jež směřují vůči individuálním osobám. Na druhé straně vzhledem k tomu, že zákon výslovně nestanoví konkrétní druh a typ rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci, jímž je nepochybně i vláda ČR, není vyloučeno, aby za konkrétních okolností ochrany § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku počítalo i usnesení vlády. Na základě ustanovení zákona č. 240/2000 Sb., zejména ustanovení § 31 odstavec 3 písmeno c) tohoto zákona, lze nepochybně dovodit, že primárně se ochrana usnesení vlády poskytuje prostřednictvím správního řízení a osoba, která usnesení vlády nerespektuje, se dopouští přestupku, za který lze uložit pokutu do částky 20 000 Kč. Ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku proto běžně jednání osoby, která porušuje zákaz volného pohybu osob, nedosahuje společenské škodlivosti, jež by vyžadovala trestněprávní odpovědnost pachatele. Na druhé straně mohou zde přistoupit okolnosti, které společenskou škodlivost podstatně zvyšují, tj. například, kdyby pachatel omezení volného pohybu osob porušoval v době, kdy měl nařízenou karanténu, nebo v době, kdy by byl nemocen nakažlivou nemocí. V daném případě však nebylo zjištěno, že by obžalovaní N [redacted] M [redacted] nebo B [redacted] P [redacted] porušovali karanténu či byli pachateli trestného činu šíření nakažlivé lidské nemoci podle § 152 nebo § 153 trestního zákoníku, či jinak závažně ohrožovali účel zákazu volného pohybu osob, a proto typická společenská nebezpečnost jejich jednání, které spočívalo v porušení zákazu volného pohybu osob na území ČR, jež bylo nařízeno Usnesení vlády č. 215 ze dne 15. 3. 2020, není trestným činem, ale je přestupkem podle § 31 odstavec 3 písmeno c) zákona č. 240/2000 Sb., k jehož projednání je podle § 38 krizového zákona příslušný správní orgán jednající podle správního řádu.
8. Jelikož závěr krajského soudu, že část jednání obžalovaného N [redacted] M [redacted] v bodě 2., spočívající v porušení zákazu volného pohybu osob, není trestným činem, prospívá tento závěr i spoluobžalované B [redacted] P [redacted] a proto je soud podle § 261 trestního řádu povinen rozhodnout i v její prospěch.
9. Na základě výše uvedeného Krajský soud v Ostravě podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d), odstavec 2 trestního řádu a § 261 trestního řádu v napadeném rozsudku zrušil celý výrok o vině pod bodem 2. a výrok o trestu ohledně obou obžalovaných N [redacted] M [redacted] a B [redacted] P [redacted] a sám za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu nově uznal obžalovaného N [redacted] M [redacted] vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku a podle § 257 odstavec 1 písmeno b) a § 222 odstavec 2 trestního řádu skutek spočívající v tom, že dne 17. 3. 2020 v 01.25 hod. obžalovaní bezdůvodně pobývali venku, ačkoli to bylo zakázáno, postoupil Magistrátu města Frýdek-Místek k projednání jako přestupek.

10. Vzhledem k zrušení výroku o vině pod bodem 2. krajský soud zrušil navazující výrok o trestu ohledně obou obžalovaných a sám za podmínek §§ 38 a 39 trestního zákoníku uložil obžalovanému N. [redacted] M. [redacted] trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 9 měsíců, tedy při dolní hranici trestní sazby § 205 odstavec 4 trestního zákoníku, když přihlédl k výši způsobené škody, formě zavinění, což je ve prospěch obžalovaného, na druhou stranu v jeho neprospěch posoudil recidivu při páčání majetkové trestné činnosti, i skutečnost, že spáchal dva úmyslné trestné činy. Proto nemohl být trest ukládán na samé dolní hranici trestní sazby ani při respektování ustanovení § 39 odstavec 4 trestního zákoníku, neboť trest na samé dolní hranici za protiprávní jednání spáchané více trestnými činy by byl nepřiměřeně mírný. Trestní sazba stanovená za zločin krádeže podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku dovoluje uložit trest odnětí svobody od 2 do 8 let, obžalovanému mohl být tedy uložen podstatně přísnější trest, kdyby krajský soud nepřihlédl k ustanovení § 39 odstavec 4 trestního zákoníku. Obžalované B. [redacted] P. [redacted] krajský soud uložil trest odnětí svobody v trvání 1 roku a 9 měsíců, tedy rovněž při dolní hranici trestní sazby § 216 odstavec 3 trestního zákoníku, která umožňuje uložit trest odnětí svobody na 1 rok až 6 let, když zde v její prospěch přihlédl k míře účasti obžalované na trestné činnosti a výši způsobené škody. V souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku byli oba obžalovaní pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou, neboť všechny podmínky pro tento typ věznice byly splněny.
11. Výrok, kterým byl poškozený B. [redacted] M. [redacted] podle § 229 odstavec 1 trestního řádu, je správný a zákonný, a proto zůstal nezměněn.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí **je přípustné dovolání**, které lze podat **ve lhůtě dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) - l) nebo § 265b odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 11. ledna 2021

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková